

РЕШЕНИЕ

№ 744

гр. София, 23.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Машев

Членове: Златина Рубиева
Петя Алексиева

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева
като разгледа докладваното от Красимир Машев Въззивно гражданско дело
№ 20211000503824 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 265070/27.07.2021 г., постановено по гр. д. № 12975/2019 г. по описа на СГС, I ГО, 4 състав, частично е уважен предявеният от С. Д. Д., осъществяващ процесуални действия чрез своята баща и законен представител С. Д. Д., осъдителен иск с дадена неправилна правна квалификация по чл. 226, ал. 1 КЗ (отм.), във вр. с § 22 от ПЗР на КЗ и чл. 45, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 14000 лв. (искът е отхвърлен за разликата до пълния му предявен размер от 40000 лв.), представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, вследствие на ПТП, настъпило на 30.04.2019 г., ведно със законната лихва от 05.09.2019 г. до окончателното ѝ изплащане (тази акцесорна претенция е отхвърлена за периода от 30.04.2019 г. до 04.09.2019 г. - в тази част липсва изричен диспозитив, поради което е налице очевидна фактическа грешка, която трябва да бъде изправена от първоинстанционния съд след влизане в сила на въззивното решение).

За да постанови решението, първоинстанционният съд е приел, че са установени всички правопораждащи спорното материално право юридически факти, като съобразно уредените в чл. 52 ЗЗД критерии за справедливост заместващото обезщетение за причинени неимуществени вреди от настъпване на процесното застрахователно събитие е в размер на сумата от 20000 лв., като то следва да бъде намалено на основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД с 30%, тъй като в процеса на доказване ответникът е установил по несъмнен начин своевременно релевираното частично правонамаляващо материалноправно възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия пешеходец (пресичане на пътното платно на необозначено за тази цел място, без да предприеме необходимото и да се увери, че липсват приближаващи МПС, които при необходимост да спре и да пропусне).

Така постановеното решение в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК е обжалвано от ищеца в частта, в която предявеният иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ, във вр. с чл. 45, ал. 1

ЗЗД е отхвърлен за сумата над 14000 лв. до пълния му предявен размер от 40000 лв., поддържайки, че то е необосновано, тъй като при определяне размера на заместващото обезщетение съобразно критериите за справедливост, установени в нормата на чл. 52 ЗЗД, решаващият първоинстанционен съд не е съобразил в достатъчна степен факта, че към настъпването на процесния транспортен инцидент ищецът е бил на 11-годишна възраст, като е получил тежка фрактура на лявата подбедрица - лечението е продължило в един сравнително дълъг период от време (7 месеца), съпроводено с извършването на две оперативни интервенции и значителни негативни психологически изживявания, което е довело до много по-интензивни болки и страдания. Решението на СГС е обжалвано и в частта, в която е била отхвърлена акцесорната претенция за заплащане на законна лихва върху главното парично притезание за периода от 30.04.2019 г. до 04.09.2019 г. (в тази част обаче не се навеждат конкретни правни доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, поради което в тази част въззивната жалба е бланкетна).

Въззиваемият-ответник не е подал в законоустановения срок по чл. 263, ал. 1 ГПК отговор на въззивната жалба, но с молба от 18.04.2021 г. неговият процесуален представител изразява становище за нейната неоснователност.

Решението е обжалвано от ответника в частта, в която предявеният осъдителен иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ, във вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД е уважен над сумата от 10000 лв. до присъдения размер от 14000 лв. Въззивникът счита, че присъденото заместващо обезщетение за настъпилите от процесната транспортна злополука неимуществени вреди не отговоря на изискванията за справедливост, предписани в правната норма на чл. 52 ЗЗД, вкл. и при съобразяване на приноса на пострадалия за настъпване на вредоносните последици то трябва да бъде намалено с 50%.

Въззиваемият-ищец не е подал в законоустановения срок по чл. 263, ал. 1 ГПК отговор на въззивната жалба, но в проведеното пред САС на 19.04.2022 г. о. с. з. неговият процесуален представител изразява становище за нейната неоснователност.

Решението не е обжалвано от ответника в частта, в която искът е уважен до сумата от 10000 лв., поради което в тази част то е влязло в законна сила и въззивният съд не дължи произнасяне.

Съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от релевираните въззивни основания в жалбата.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна, във връзка с наведените във въззивната и насрещната въззивна жалби пороци на оспорения съдебен акт.

СГС, I ГО, 4 състав, е бил сезиран с осъдителен иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ, във вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД.

Въззивният съд е обвързан само от наведените във въззивната жалба доводи за неправилност на първоинстанционното решение – арг. чл. 269, изр. 2 ГПК, поради което следва да се произнесе само в пределите на релевираните доводи във въззивната жалба, а служебно, само когато неправилно е приложена императивна материалноправна разпоредба.

Правната норма, регламентирана в чл. 432, ал. 1 КЗ, урежда и гарантира правната възможност на увреденото лице да предяви пряк иск за обезщетяване на претърпените вреди срещу застрахователя, с когото делинквентът или отговорно за неговото противоправно деяние лице е сключил договор за застраховка „Гражданска отговорност“, обезпечаваща неговата деликтна отговорност. Фактическият състав, от който възниква имуществената

отговорност на застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение на увреденото лице, обхваща следните две групи материални предпоставки (юридически факти): 1) застрахованият виновно да е увредил ищеца, като му е причинил имуществени или неимуществени вреди, които от своя страна да са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на застрахования и 2) наличие на застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между делинквента и ответника - застраховател.

Тъй като обжалваното решение е влязло в законна сила в частта, в която е уважен искът за заплащане на застрахователно обезщетение за причинени неимуществени вреди при настъпване на процесното застрахователно събитие на 30.04.2019 г. – за сумата от 10000 лв., (в частта, в която не е обжалвано първоинстанционното решение от ответника), основанийто (правопораждащите спорните материални права юридически факти) на предявения осъдителен иск е установено със сила на пресъдено нещо. Следователно, спорът по настоящото дело се съсредоточава върху обстоятелството дали първоинстанционният съд правилно е приложил критериите за справедливост, уредени в разпоредбата на чл. 52 ЗЗД, при определяне размера на заместващото обезщетение, както и дали е налице твърдяното от ответника съпричиняване на вредоносния резултат, респ. размерът на приноса на пострадалия в целия единен съпричинителен процес между обстоятелствата и явленията в обективната действителност.

При определяне размера на претендираното заместващо обезщетение е необходимо да се отчете начинът на извършването на противоправното деяние, претърпените от ищеца болки и страдания вследствие на причинените му травматични увреждания, периодът за пълното възстановяване, неговата възраст, причинените му неудобства и дискомфорт при социални контакти, социално-икономическите условия в страната към момента на настъпване на застрахователното събитие – 2019 г., както и високият нормативно определен лимит на обезщетението за настъпили неимуществени вреди, виновно причинени от застраховано лице по застраховка „Гражданска отговорност“ – в размер до 10,420 млн. лв., независимо от броя на пострадалите лица (арг. чл. 492, т. 1 КЗ, в редакцията на тази правна норма към релевантния момент).

Тъй като неимуществените вреди, които представляват неблагоприятно засягане на лични, нематериални блага, не биха могли да бъдат възстановени, предвиденото в закона обезщетение не е компенсаторно, а заместващо и се определя съобразно критериите, предписани в правната норма на чл. 52 ЗЗД – по справедливост от съда. Съгласно ППВС № 4/1968 г. понятието „справедливост“ по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението.

При определяне на това заместващо обезщетение следва да се вземе предвид обстоятелството, че от процесното ПТП ищецът е претърпял открито **многофрагментно** счупване (епифизиолиза от 3-та степен) на голям пищял на лявата подбедрица в долната му част - при общ лечебен и възстановителен период за тази увреда **около 7 месеца**. Вещото лице от СМЕ, след извършен анализ на представените по делото медицински документи, изяснява, че тези костни увреждания при децата са сложни по вид и трудни за лечение, тъй

като те засягат и част от растежния хрущял - растежът и вкостяването все още не са завършили. В началото на лечебния процес била извършена оперативно манипулация по спешност (извършено е открито наместване на големия пищял и стабилизиране на фрактурата с **метални остеосинтези**, открито наместване на фрактурата на малкия пищял и стабилизиране с **тънък инструментален пирон**), като след изписването лечението е продължило амбулаторно с назначени контролни прегледи, предписан режим и обезболяващи средства. В периода от 29.10.2019 г. до 01.11.2019 г. детето отново е било прието в лечебно заведение, за да бъдат **оперативно** отстранени металните синтези от зарасналите вече кости. Последвала е кратка рехабилитация, на едва след 30-дневен забранителен режим за натоварване опериран крайник. Пострадалият е търпял болки и страдания през целия лечебен и възстановителен период, като най-интензивни те са били през първите 2 месеца непосредствено след злополуката и извършената костна операция - след този период болките са периодично явяващи се, по-интензивни са били в продължение на 3-4 седмици при първата проведена рехабилитация. През първите 6 месеца на детето е било забранено да стъпва на оперирания крак. Макар че от процесната злополука е изминала 1 години и половина, детето изпитва (рядко) болки при пренатоварване поради накуцващата си походка. Счупените кости са окончателно зараснали, но в областта на извършените операции са останали **трайни козметични дефекти**. Ищецът се придвижва самостоятелно без помощни средства с леко накуцваща походка (левият му крак все още е в състояние на мускулна дистрофия от дългото обездвижване) - в бъдеще трябва да се следят рентгеновите изследвания, тъй като понякога при увеличаване на растежа увреденият крак леко изостава по дължина, което трябва своевременно да бъде коригирано.

При обсъждане на приетата като компетентно изготвена и неоспорена от страните СМЕ настоящият съдебен състав възприема изцяло направените доказателствени (фактически) изводи, тъй като тя е изготвена след преценка на всички събрани по делото доказателства - медицинска документация, като вещото лице е отговорило подробно на всички поставени релевантни въпроси.

От показанията на свидетеля Т. Д., чичо на ищеца, се изяснява, че след настъпване на процесния пътен инцидент пострадалият е бил приет по спешност в лечебно заведение, където му е проведено оперативно лечение, а след изписването е бил „2 месеца на легло вкъщи“. Изяснява, че 6 месеца увреденият крак е бил напълно обездвижен, придвижвал се с патерици, докато остеосинтезата не била премахната. Свидетелства, че детето било психически потиснато, тъй като му било забранено да упражнява всякаква спортна дейност. През време на лечението не могъл да посещава училище, поради което се наложило да завърши като частен ученик - това обстоятелство повлияло и на неговия успех. Все още походката му е леко накуцваща.

Съдът приема за достоверни показанията на свидетеля, тъй като, преценени с всички други събрани по делото доказателства - арг. чл. 172 ГПК, те не са вътрешно противоречиви, житейски логични са, потвърждават се и от останалите събрани по делото доказателства, като субективните възприятия за последиците върху здравословното и психическото състояние на ищеца, и изживените след процесния пътен инцидент болки и страдания са непосредствени.

При така изяснените правнорелевантни факти въззивният съд приема, че

заместващото обезщетение на ищеца за причинените му от противоправното поведение на делинквентна Н. С. неимуществени вреди е в размер на 40000 лв. Законодателят е определил висок нормативен максимум на застрахователното обезщетение за причинените от застрахованото лице неимуществени вреди – в размер до 10,492 млн. лв., независимо от броя на пострадалите лица (арг. чл. 492, т. 1 КЗ). Следователно, по този начин той е целял заместващото обезщетение да отговаря на действително претърпените болки и страдания. Но заместващото обезщетение представлява парично право, като неговата обезщетителна функция е насочена към получаване на имуществени блага, чрез които да бъде морално удовлетворен пострадалият, като емоционално да бъдат потиснати изживените неблагоприятни последици от причинените му болки и страдания. В този смисъл съобразно общественно-икономическите условия в страната към момента на настъпване на процесното застрахователно събитие – 2019 г., и наложилите се морални норми в обществото, респ. съобразно съдебната практика справедливият размер за заплащане на заместващо обезщетение при подобни травматични увреждания (**многофрагментно** счупване (епифизиолиза от 3-та степен) на голям пищял на лявата подбедрица в долната му част, с поставяне на **метална** остеосинтеза, което е съпроводено с извършването на **две оперативни манипулации** - при общ лечебен и възстановителен период за тези увреди **около 7 месеца**; при леко накуцваща походка), на пострадал на млада възраст - на 11 години при настъпване на процесното застрахователно събитие, настоящата съдебна инстанция приема, че заместващото обезщетение за преживените от ищцата болки и страдания вследствие на настъпилото ПТП възлиза на сумата от 40000 лв. Този размер е съобразен с обстоятелството, че в един продължителен период от време детето не е могло да стъпва на увредения си крак, което му е причинило значително неудобство при своето обслужване; не е могло да осъществява обичайните дейности на тази възраст - да играе със своите връстници.

Основателно е обаче релевираното в отговора на исковата молба възражение от ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от загиналия (т. нар. „компенсация на вини”, уредена в чл. 51, ал. 2 ЗЗД). За да се определи дали е налице съпричиняване на вредоносните последици, респ. степента на участие на пострадалия в цялостния съпричинителен процес, е необходимо да се изследва механизмът на настъпване на процесното ПТП. Процесуалното задължение (доказателствената тежест) за установяването на този правнорелевантен факт принадлежи на страната, която навежда това частично правоизключващо възражение, като доказването трябва да е **пълно** (несъмнено, безспорно) съобразно правилата, предписани в правната норма на чл. 154, ал. 1 ГПК.

От приетата като компетентно изготвена и неоспорена от страните САТЕ, както и от свидетелските показания се установява по несъмнен начин, че пострадалият пешеходец е предприел пресичане на пътното платно **зад** спрял на **спирката** автобус от градския транспорт на **необозначено** място за движение на пешеходци - пешеходната пътека е отстояла на 25 м. преди знака за автобусната спирка на кръстовището. Делинквентът (водачът на лекия автомобил) не е имал видимост към ищеца, тъй като тя е била ограничена от автобуса - пешеходецът е станал видим, едва когато се е появил **зад** задния ляв габарит на автобуса и до удара в предния ляв калник на автомобила е изминал път не повече от

половин метър. В момента на удара лекият автомобил се е движел със скорост от 15-20 км./ч. От техническа гледна точка процесното ПТП е могло да се предотврати при следното поведение на участниците в него: 1) пешеходецът, който е бил дете на 11 години, е следвало да изчака автобуса да се отдалечи от спирката или пресичайки зад автобуса, да спре преди да достигне неговия заден ляв край, като се огледа за приближаващи се отдясно автомобили и да ги пропусне, ако водачите не спрат и 2) водачът, който е професионалист при управление на автомобил (източник на повишена опасност), преминавайки покрай спрял на спирката автобус, при движение по тясно платно 5 м. на странично разстояние от автобуса само 40-50 см., е следвало да изчака пешеходеца зад спрения автобус. Би следвало предварително да намали още скоростта си, като се движи с още по-ниска скорост (безопасната би била **5 км./ч.**), за да има възможност да спре и да предотврати удара.

Следователно, по несъмнен, безспорен, категоричен начин бе установено в процеса на доказване от ответника, комуто принадлежи процесуалното задължение (доказателствената тежест), че при настъпване на процесното застрахователно събитие пострадалият пешеходец чрез своето противоправно поведение е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат. Неговата поява на пътно платно зад спрял автобус - на необозначено за тази цел място (пешеходната пътека е отстояла едва на 25 метра - преди автобусната спирка), е довело до настъпване на транспортната злополука (нарушение на правилото за поведение, уредено в диспозицията на чл. 113, ал. 1, т. 1 ЗДвП, както и на чл. 114, т. 1 и т. 2 ЗДвП). Но и делинквентът, който е приближил спрения на спирка на градския транспорт автобус - при странично разстояние от едва 40-50 см., е могъл и е бил длъжен своевременно да намали достатъчно скоростта с готовност да спре при всяка предвидима опасност, вкл. и пресичащ на непозволено за това място на пътното платно пешеходец - дете зад спрял автобус. От САТЕ се изяснява по несъмнен начин, че ако водачът на процесния л. а. се е движел с безопасна за конкретния пътен участък скорост (5 км./ч.), е имал техническата възможност своевременно да възприеме непосредствената опасност на пътя и да предотврати настъпване на релевантното застрахователно събитие. Напротив, той се е движел с несъобразена с оглед на конкретната опасност скорост, като е нарушил правната норма, уредена в чл. 20, ал. 2 ЗДвП, която предписва, че водачите на ППС са длъжни при избиране скоростта на движението да са в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие - а всеки разумен водач на ППС би съобразил, че е възможно зад спрял автобус на спирка на градския транспорт, **в близост да училище**, да пресичат неправилно преминаващи деца - най-уязвимите участници в пътното движение, поради което би се движел със значително по-ниска скорост. Възникването на тази опасност е обичайна, поради което изрично в правната норма на чл. 65, ал. 1 ЗДвП е регламентирано задължението на водачите на нерелсови превозни средства, какъвто е бил делинквентът, при движение в пътна лента покрай спряло ППС от означена с пътен знак автобусна спирка, своевременно да намали скоростта, за да може в случай на необходимост да спре. В този смисъл, той е следвало да прояви по-висока бдителност, за да предотврати настъпване на процесното ПТП при очаквана опасност - пресичане на деца зад спрял автобус, бързайки за училище (арг. и от чл. 116 ЗДвП), поради което неговият принос е **значителен**.

При така изяснените правнорелевантни факти, при съобразяване с казуалния принос на всички участници в процесното ПТП, настоящият съдебен състав достига до правния извод, че пострадалият чрез своето противоправно поведение е допринесъл в съвкупния съпричинителен процес със 15% за настъпване на вредоносните последици, поради което претендираното застрахователно обезщетение за причинените неимуществени вреди в размер на 40000 лв. следва да бъде намалено с 15%, което възлиза на сумата от 34000 лв. (40000 лв. x 85%).

Тъй като въззивникът не навежда конкретни правни доводи относно неправилността

на първоинстанционното решение в частта, в която е оставена без уважение акцесорната претенция за заплащане на законна лихва върху главното парично притезание, изтекла за периода от 30.04.2019 г. до 05.09.2019 г., в тази част въззивната жалба е бланкетна (съдържа общо оплакване за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт), поради което въззивният съд, преценявайки, че решението и в тази част е валидно и допустимо, като не е постановено при нарушаване на императивни материалноправни норми, следва да го потвърди в тази част (арг. чл. 269, изр. 2 ГПК).

Въз основа на така приетите за установени правнорелевантни факти и изложените правни съждения обжалваното решение трябва да бъде отменено в частта, в която предявеният иск за заплащане на застрахователно обезщетение за причинените неимуществени вреди е отхвърлен над присъдената сума от 14000 лв. до размера от 34000 лв., като той следва да бъде уважен до този размер.

Крайният съдебен акт на СГС, представляващ по своето правно естество определение, трябва да бъде отменено и в частта, в която на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът е осъден да заплати на ответника съдебни разноски над сумата от **165,75 лв.** до присъдения размер от 718,25 лв.

При този изход на спора, съобразно уважената и отхвърлена част от предявения иск, на основание чл. 38, ал. 2 ЗА в полза на адв. С. К. Н. от САК трябва да се присъди допълнително адвокатско възнаграждение за осъществяването на безплатно процесуално представителство пред СГС в размер на сумата от **865 лв.** (до дължимия размер от 1470,50 лв.), а за осъществяването на безплатно процесуално представителство - в размер на **1144 лв.** (при обжалваем материален интерес от 30000 лв.). Съобразно отхвърлената част от въззивната жалба на ищеца на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК, във вр. с чл. 273 ГПК, чл. 37 ЗПП и чл. 25, ал. 1 НЗПП в полза на въззиваемия-ответник трябва да се присъди сумата от **100 лв.** – юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред САС (вкл. и съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото).

Тъй като ищецът е бил освободен от процесуалното задължение за заплащане на държавна такса на основание чл. 83, ал. 2 ГПК, ответникът трябва да бъде осъден по правилата на чл. 78, ал. 6, във вр. с чл. 83, ал. 2 ГПК да заплати допълнително държавна такса за разглеждане на иска пред СГС в размер на **800 лв.**, както и допълнително съдебни разноски в размер на **185 лв.**, а в полза на бюджета на САС сумата от **400 лв.**, представляваща дължимата държава такса за разглеждане на въззивната жалба.

Мотивиран от горното, Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 265070/27.07.2021 г., постановено по гр. д. № 12975/2019 г. по описа на СГС, I ГО, 4 състав, **в частта**, в която е отхвърлен предявеният от С. Д. Д., осъществяващ процесуални действия по делото лично и с попечителското съдействие на своя баща Д. С. Д., срещу ЗАД „ДАЛЛ БОГ ЖИВОТ И ЗДРАВЕ” АД иск с правилната правна квалификация по чл. 432, ал. 1 КЗ, във вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД **над** присъдената сума от 14000 лв. до размера от **34000 лв.**, представляваща застрахователно обезщетение за причинени неимуществени вреди от настъпило на 30.04.2019 г. застрахователно събитие по договор за застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, ведно със законната

лихва от 05.09.2019 г. до окончателното ѝ заплащане, както и **в частта**, в която С. Д. Д., осъществяващ процесуални действия по делото лично и с попечителското съдействие на своя баща Д. С. Д., е осъден на основание чл. 78, ал. 3 ГПК да заплати на ЗАД „ДАЛЛ БОГ ЖИВОТ И ЗДРАВЕ” АД сумата над 165,75 лв. до присъдения размер от 718,25 лв., като **ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА ЗАД „ДАЛЛ БОГ ЖИВОТ И ЗДРАВЕ” АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Г. М. Димитров” № 1 **да заплати** на С. Д. Д., ЕГН *****, осъществяващ процесуални действия по делото лично и с попечителското съдействие на своя баща Д. С. Д., ЕГН *****, с адрес гр. ***, ул. „****”, бл. ***, вх. „Г”, ет. 2, ап. 64 по иска с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ, във вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД допълнително сумата от **20000 лв.** (общо за 34000 лв.), представляваща застрахователно обезщетение за причинени неимуществени вреди от настъпило на 30.04.2019 г. застрахователно събитие по договор за застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, ведно със законната лихва от 05.09.2019 г. до окончателното ѝ заплащане.

ПОТВЪРЖДАВА Решението в останалата обжалвана част.

РЕШЕНИЕТО в останалата част като необжалвано е влязло в сила.

ОСЪЖДА на основание чл. 38, ал. 2 ЗА ЗАД „ДАЛЛ БОГ ЖИВОТ И ЗДРАВЕ” АД **да заплати** на адв. С. К. Н. ОТ САК, с адрес гр. ***, бул. „****” № 12, ет. 3 допълнително сумата от **865 лв.** - адвокатско възнаграждение за осъщественото безплатно процесуално представителства пред СГС, както и сумата от **1144 лв.** - адвокатско възнаграждение за осъщественото безплатно процесуално представителства пред САС.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК, във вр. с чл. 273 ГПК, чл. 37 ЗПП и чл. 25, ал. 1 НЗПП, осъществяващ процесуални действия по делото лично и с попечителското съдействие на своя баща Д. С. Д., **да заплати** на ЗАД „ДАЛЛ БОГ ЖИВОТ И ЗДРАВЕ” АД сумата от **100 лв.** - юрисконсултско възнаграждение за осъщественото безплатно процесуално представителства пред САС.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6, във вр. с чл. 83, ал. 2 ГПК ЗАД „ДАЛЛ БОГ ЖИВОТ И ЗДРАВЕ” АД **да заплати** допълнително сумата от **185 лв.** съдебни разноси, както и допълнително сумата от **800 лв.** държавна такса – в полза на бюджета на СГС, а на основание чл. 78, ал. 6, във вр. с чл. 83, ал. 1, т. 4 ГПК и чл. 273 ГПК сумата от **400 лв.** държавна такса – в полза на бюджета на САС.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния касационен съд по правилата на чл. 280 ГПК в 1-месечен срок от връчването му на страните.

СЛЕД ВЛИЗАНЕ В СИЛА на Решението СГС да отстрани в диспозитива на първоинстанционното решение констатираната в настоящото Решение очевидна фактическа грешка!

ПРЕПИС от настоящото Решение да се връчи на страните!

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____